

Finansinspektionens direktionens beslut om tillämpande av Norges systemriskbuffertkrav

Finansinspektionens direktion har på sitt möte enligt 10 kap. 4d § i kreditinstitutslagen beslutat att det systemriskbuffertkrav som ställts av den norska makrotillsynsmyndigheten (Finansdepartementet) för balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i Norge tillämpas på finländska kreditinstitut till värdet 4,5 %. Systemriskbuffertkravet tillämpas både konsoliderat och institutionsspecifikt på kreditinstitut vilkas riskvägda exponeringar mot Norge överstiger 5,0 miljarder norska kronor. På grund av överlappningen av de risker som täcks av det norska systemriskbuffertkravet och det finländska nationella systemriskbuffertkravet (kraven gäller samma exponeringar och poster utanför balansräkningen), ska kreditinstituten enligt 10 kap. 9 § 3 mom. i kreditinstitutslagen endast uppfylla det krav som är högre. Kravet träder i kraft den 1 oktober 2025.

Bakgrund – Enligt artikel 134 i EU:s kreditinstitutsdirektiv får andra medlemsstater erkänna ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat och tillämpa det buffertvärdet för nationellt auktoriserade institut för exponeringar i den medlemsstat som fastställt buffertvärdet. Vid beslut om erkännande av ett systemriskbuffertvärde ska medlemsstaten beakta den information som framlagts av den medlemsstat som fastställt buffertvärdet i enlighet med artiklarna 133.9 och 133.13.

Enligt 10 kap. 4 d § 1 mom. i kreditinstitutslagen kan Finansinspektionen besluta att ett krav som motsvarar det buffertkrav som ställts av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ska tillämpas på ett kreditinstituts balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den staten.

Finansdepartementet, som fungerar som Norges makrotillsynsmyndighet, uppdaterade i augusti/september 2024 sitt beslut att ställa ett systembuffertkrav på 4,5 procent på kreditinstitutens norska exponeringar.¹ Kravet trädde i kraft den 31 december 2024. Storleken på det ställda kravet hölls oförändrat, men avvikande från tidigare tillämpas det nya kravet både på konsoliderad nivå och på enskilda institut, och grunderna för ställande av kravet har ändrats.

Enligt Finansdepartementets uppskattning och norska centralbankens (Norges Bank) analys är ett systemriskbuffertkrav på 4,5 procent tillräckligt för att begränsa och förhindra systemriskerna i fråga. Om riskerna realiserar, skulle de kunna ha en betydande negativ inverkan på Norges finansiella system och realekonomi.

¹ <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/videreforing-av-banken-es-kapitalbufferkrav/id3051659/>

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

Före sitt beslut i augusti/september 2024 hade det norska Finansdepartementet i december 2022 fattat beslut om ett systemriskbuffertkrav på 4,5 procent för norska exponeringar. Finansinspektionens direktion beslutade i juni 2023 att godkänna Finansdepartementets beslut från december 2022. Beslutet om godkännande trädde i kraft i juli 2024.

Finansinspektionen fattade då ett beslut om att godkännandet endast genomförs delvis så att systemriskbuffertkravet tillämpas till värdet 3,5 %. Finansinspektionen motiverade det delvisa godkännandet med att

- en delvis överlappning inte kunde uteslutas mellan vissa grunder (inbördes kopplingar, koncentration) för ställande av Norges systemriskbuffertkrav och buffertkraven för andra systemviktiga kreditinstitut (O-SII) som ska tillämpas på finländska kreditinstitut,
- bedömningen av överlappningen av koncentrationsrisken med O-SII-kraven inte hade utsträckts till att omfatta utländska kreditinstitut som är verksamma i Norge, och att filialerna till utländska kreditinstitut inte hade beaktats i de stresstester som ligger till grund för bestämningen av nivån på systemriskbuffertkravet, vilket ökade osäkerheten om att kravet är rätt avvägt ur de finländska kreditinstitutens synvinkel.

Enligt Finansinspektionens beslut om godkännande i juni 2023 ska kreditinstituten endast uppfylla det kravet som är högre av Norges systemriskbuffertkrav och Finlands nationella systemriskbuffertkrav, eftersom kraven enligt 9 § 3 mom. i kreditinstitutslagen riktar sig till samma exponeringar.

Innehållet i den nya notifikationen – Finansdepartementet begärde i sin uppdaterade notifikation i augusti/september 2024 att EU/ETA-ländernas myndigheter godkänner tillämpandet av det uppdaterade kravet på sina inhemska kreditinstituts exponeringar i Norge (reciprocering) och att Europeiska systemrisknämnden (ESRB) utfärdar en rekommendation i ärendet. ESRB godkände sin rekommendation i december 2024.² Rekommendationen publicerades i EU:s officiella tidning 12.2.2025. EFTA-ländernas permanenta kommitté motsatte sig inte Finansdepartementets systemriskbuffertkrav enligt artikel 133.11 och 131.15 i kreditinstitutsdirektivet. EFTA-ländernas permanenta kommitté följde ESRBs och EBAs utlåtanden.

Finansinspektionens direktion har tidigare konstaterat att den i sitt beslutsfattande i regel följer ESRBs rekommendationer och att det alltid ska finnas särskilda orsaker till avvikelser. I sin rekommendation från januari 2025 anser ESRB fortfarande att Norges systemriskbuffertkrav ska godkännas fullt ut.

Finansinspektionens direktions beslut från juni 2023 att godkänna Norges krav endast delvis berodde på ovan beskrivna särskilda orsaker och stödde

² <https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/esrb.recommendation241203~46f83a4c6e.en.pdf?94de8de49f7abc35aaa1c10c4abfe496>

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

sig på en bedömning av att grunderna för beslutet om ställande av krav delvis är överlappande med O-SII-kraven i Finland. Enligt de ändrade grunderna i Finansdepartementets uppdaterade notifikation, omvärderade Finansinspektionen förutsättningarna för att tillämpa systemriskbuffertkravet fullt ut.

Vid en jämförelse av grunderna i Finansdepartementets nya notifikation med den tidigare notifikationen och med Finansinspektionens beslut om godkännande kan det konstateras att:

- de primära grunderna för kravet fortfarande är hushållens stora skuldsättningsgrad och bankernas stora kommersiella fastighetslåneavtal.
- kopplingarna i bankernas upplåning fortfarande är en grund för ställande av krav, men avvikande från tidigare utgör den inte en primär grund.
- banksektorns koncentration, som tidigare framfördes som ett sekundärt krav, inte längre anges vara en faktisk sårbarhet och en grund för ställande av krav.
- som en ny grund anges bankernas stora exponering för kunder som är sårbara för de omställningsrisker som klimatförändringen medför.

Som en följd av förändringarna i ovan nämnda grunder har överlappningen mellan grunderna för ställande av Norges systemriskbuffertkrav och Finlands O-SII-krav minskat, särskilt eftersom banksektorns koncentration inte längre utgör en faktisk grund för det norska kravet. Det finns i någon mån fortfarande överlappningar i grunderna för ställande av systemriskbuffertkrav, eftersom kopplingarna i upplåningen fortfarande utgör en grund för ställande av krav. Utifrån tillgängliga data går det inte att göra en noggrann, kvantifierbar bedömning av hur stor överlappningen är eller av förändringen i den. Vikten av kopplingarna i upplåningen har emellertid minskats i grunderna för det norska systemriskbuffertkravet, och de norska myndigheterna framför inte längre detta som en av de primära grunderna för ställande av krav.

Bankernas exponeringar för kunder som är sårbara för de omställningsrisker som klimatförändringen medför, vilka anges som en ny grund för ställande av det norska systemriskbuffertkravet, orsakar enligt Finansinspektionen inte någon överlappning med grunderna för ställande av O-SII-krav på de finländska kreditinstituten eller av andra kvantifierbara makrotillsynskrav.

Finansinspektionen konstaterade att det i Finansdepartementets uppdaterade notifikation i enlighet med artikel 133.9 i kreditinstitutsdirektivet detaljerat beskrivs de grunder som direktivet förutsätter för ställandet av ett systemriskbuffertkrav samt anges de faktorer som nämns i artikel 133.13 i direktivet och som Finansinspektionen beaktat.

Hushållens skuldsättningsgrad samt bankernas stora kommersiella fastighetslåneavtal är enligt den uppdaterade notifikationen primära grunder för

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

ställande av ett systemriskbuffertkrav. I enlighet med notifikationen är hushållens skuldsättningsgrad rekordhög och motsvarar läget vid det föregående beslutet, vilket gör hushållen sårbara för inkomstförluster, stigande räntor och sjunkande bostadspriser. Om hushållen samtidigt minskar sin konsumtion, påverkar detta i enlighet med den uppdaterade notifikationen företagets resultat och värdet av bankernas kommersiella fordringar, vilket utgör en risk för det finansiella systemet i Norge och för den norska ekonomin. I enlighet med notifikationen motsvarar bankernas kommersiella fastighetslåneavtal ungefär hälften av all utlåning till företagssektorn. I tidigare krissituationer har en stor del av kreditinstitutens förluster orsakats av kommersiella fastighetslåneavtal. De kommersiella fastighetslåneavtalens andel av de norska kreditinstitutens företagskrediter har varit stabil under de senaste åren.

Genom godkännande av systemriskbuffertkravet i EES-stater (inkl. Finland) där kreditinstitutet har fordringar på den norska marknaden stärks kreditinstitutets tolerans mot riskerna på den norska marknaden i enlighet med notifikationen och ESRB:s rekommendation, vilket samtidigt främjar verksamheten på den inre marknaden. Många andra EES-länders kreditinstitut har fordringar i Norge och de utgör en betydande del av dessa kreditinstituts utlåning.

Enligt notifikationen är systemriskbuffertkravet inte överlappande med O-SII-buffertkraven. O-SII-buffertkraven gäller enskilda kreditinstitut och den risk som enskilda kreditinstitut medför för det finansiella systemet. Systemriskbuffertkravet gäller hela det finansiella systemets risk. Enligt notifikationen har de nationella O-SII-buffertkravens nivåer beaktats när systemriskbuffertkravet fastställts. Detta garanterar att oberoende av om ett av målen med båda buffertkraven är att täcka koncentrationsrisken (då det gäller systemriskbuffertkravet ges detta inte längre som en faktisk grund), finns det ingen överlappning mellan buffertkraven enligt notifikationen.

Finansinspektionens bedömning – Sammantaget bedömer Finansinspektionen att godkännandet av det norska systemriskbuffertkravet förhindrar och minskar risker som inverkar på den finansiella stabiliteten och den reala ekonomin. Den risk som utgörs av långsiktiga faktorer och som är oberoende av konjunkturväxlingar eller som hotar det finansiella systemet eller den totala ekonomin förutsätter ett större kapitalbehov i enlighet med norska Finansdepartementets uppdaterade notifikation. De risker som det norska Finansdepartementet uppger för stabiliteten är betydande även enskilt bedömda. Risker hotar eller kan hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet i Finland och tillämpandet av buffertkrav har endast ringa negativa effekter på de finansiella systemens funktion i andra länder.

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

Vad gäller tillämpningen av andra makrotillsynsverktyg än systemriskbuffertkrav för att täcka strukturella risker inom systemriskbuffertkravets tillämpningsområde konstaterade Finansinspektionen att de verktyg för övervakning av den makrofinansiella stabiliteten som i Norge och Finland tillämpas på låntagare i första hand påverkar nya avtal (ny utlåning) och således varken förebygger eller begränsar strukturella risker eller sårbarheter vad gäller befintliga avtal.

Det kontracykliska buffertkravet är avsett för att lindra cykliska systemrisker till följd av en kraftig ökning av utlåningen till den privata sektorn och för att begränsa de konjunkturbundna systemrisker som följer av den, och det lämpar sig därmed inte för att minska systemrisker som orsakas av strukturella sårbarheter i banksystemet och som vanligen är långvariga.

Syftet med de nedre gränserna för riskvikterna för bostads- och affärsfastighetskrediter som tillämpas i Norge är att förhindra att riskvikterna minskar för mycket i förhållande till riskerna, och att de nedre gränserna således inte motsvarar systemriskbuffertkravets mål.

Tillsynsmyndigheterna har befogenheter att vidta tillsynsåtgärder för att ställa krav på att kreditinstituten bland annat ska täcka sina institutspecifika risker och avhjälpa brister i verksamheten (s.k. Pelare 2-krav), men de är inte primärt avsedda för att begränsa systemrisker för den finansiella stabiliteten. Tillgängliga likviditetskrav är inte heller primärt avsedda för att begränsa observerade systemrisker för den finansiella stabiliteten.

Enligt Finansinspektionen grundar sig det norska systemriskbuffertkravet enligt den uppdaterade notifikationen på ovan beskrivna sätt och på det sätt som lagen förutsätter i huvudsak på andra risker än de som har använts som grund för de finländska kreditinstitutens O-SII-krav.

Med anledning av det ovan anförda anser Finansinspektionen att överlappningarna mellan grunderna för ställande av det norska systemriskbuffertkravet och de O-SII-krav som riktar sig mot de finländska kreditinstituten är så pass mycket mindre än tidigare att överlappningen inte ger någon särskild orsak att endast delvis godkänna det norska kravet. Godkännandet av Norges systemriskbuffertkrav konsoliderat samt institutspecifikt är motiverat för att begränsa systemriskerna samt för att säkerställa en välfungerande inre marknad. Systemriskbuffertkravet tillämpas i enlighet med det norska Finansdepartementets beslut på sådana kreditinstitut vars riskvägda exponeringsbelopp i Norge överstiger 5 miljarder norska kronor.

ESRB rekommenderar att Norges systemriskbuffertkrav godkänns inom tre månader från det att rekommendationen publicerats i EU:s officiella tidning. Ändringen av det krav som ska tillämpas med anledning av att kravet godkänns till fullo är marginell jämfört med det tidigare. Oberoende av detta är

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

det skäl att bereda sig för en kort övergångstid för genomförande av ändringen. Det faktum att kravet träder i kraft och rapporteringsmånaden börjar mitt under en månad kan orsaka kreditinstituten extra administrativ börda och tekniska utmaningar. Således är det motiverat att kravet träder i kraft ca tre månader efter beslutet om godkännande, dvs. 1.10.2025.

På grund av överlappningen av de risker som täcks av det norska systemriskbuffertkravet och det finländska nationella systemriskbuffertkravet (kraven gäller samma exponeringar), ska kreditinstituten enligt 10 kap. 9 § 3 mom. i kreditinstitutslagen endast uppfylla det krav som är högre.

Det tidigare delvisa godkännandet av Norges systemriskbuffertkrav (3,5 %) utökade de finländska kreditinstituten buffertkrav enligt uppgifterna vid utgången av 2024 med uppskattningsvis ca 780 miljoner euro (0,3 procentenheter av riskvägda tillgångar). Inverkan av att kravet godkänns till fullo är uppskattningsvis ca 1 090 miljoner euro (0,4 procentenheter av riskvägda tillgångar).

De makroekonomiska konsekvenser som den svaga ökningen av de krav som ska tillämpas på de finländska kreditinstituten medför bedöms som helhet vara ringa. Denna slutledning stöds av tidigare värdeberäkningar som gjorts i samband med det föregående beslutet om godkännande av Norges systembuffertkrav³ om de makroekonomiska konsekvenserna av en betydligt större ökning av kapitalkraven samt av erfarenheterna från tidigare regleringsändringar eller beslut som i betydligt högre grad inverkat på bankernas kapitalkrav.

Svar på hörande enligt 34 § i förvaltningslagen – Innan ärendet avgjordes gavs de berörda kreditinstituten tillfälle enligt 34 § i förvaltningslagen (434/2003) att framföra sin åsikt om ärendet och att avge sin förklaring med anledning av sådana yrkanden och sådan utredning som kan inverka på hur ärendet kommer att avgöras. Finansinspektionen mottog ett skriftligt svar från Nordea Bank Abp.

I sitt svar konstaterar Nordea Bank Abp att Norges systemriskbuffertkrav till alla delar är överlappande med andra gällande buffertkrav. Nordea Bank Abp framför i sitt svar detaljerat på vilket sätt de grunder som uppräknas i notifikationen om Norges systemriskbuffertkrav redan täcks med gällande buffertkrav och andra krav. Grunderna är: hushållens stora skuldsättningsgrad, bankernas stora kommersiella fastighetslångavtal, kopplingarna i bankernas upplåning, kreditinstitutssektorns koncentration och komplexitet samt klimatriskerna. På så sätt motsätter sig Nordea Bank Abp att Norges systemriskbuffertkrav tillämpas till fullo i Finland.

³ Se [Finansinspektionens direktionens beslut om tillämpning av makrotillsynsverktyg 28.6.2023](#)

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

Norges systemriskbuffertkrav och O-SII-buffertkravet tillämpas redan på Nordea Bank Abp:s dotterföretag som tillhandahåller hushållskrediter i Norge. Nordea Bank Abp anser att de tilläggsrisker som orsakas av den norska marknaden redan täcks med kraven enligt Pelare 1 och Pelare 2 samt med O-SII-buffertkraven och Finlands systemriskbuffertkrav. Vad gäller kommersiella fastighetslåneavtal tillämpas på Nordea Bank Ab Europeiska centralbankens (ECB) höga minimikrav på riskvikter, vilket höjer buffertkravens inverkan i euro. Enligt Nordea Bank Abp är upplåningen geografiskt väl diversifierad och likviditetsriskerna täcks med de krav som regleringen ställer samt med kraven enligt Pelare 1. Andelen täckta obligationer emitterade av de norska bankerna i Nordea Bank Abp:s likviditetsreserv är också liten i förhållande till de norska kreditinstituten.

Nordea Bank Abp anser att bolagets kapitalkrav är betydligt högre än i andra kreditinstitut inom euroområdet som en följd av de nordiska makrotillsynskraven, fastän bolagets risker är på en låg nivå. Därtill tillämpar Norge minimigränser för riskvikter för bostadslån och affärsfastighetslån samt makrotillsynsverktyg som ska tillämpas på låntagare. Kvantitativt belägg på hur stora de återstående riskerna är har inte inlämnats till Nordea Bank Abp. Hushållens skuldbelopp, kommersiella fastighetslåneavtal och likviditetsrisker står enligt bolaget i fokus för den gemensamma banktillsynsmekanismen (SSM). Kompletterande annan tillsyn är ofta effektivare än buffertkrav. Hushållens skulder och utlåning till affärsfastighetssektorn korrelerar också med kreditinstitutets storlek och som en följd av det anser bolaget att det förekommer överlappningar i förhållande till O-SII-buffertkraven och Finlands systemriskbuffertkrav.

Enligt Nordea Bank Abp behandlar det norska Finansdepartementet kreditinstituten i de andra EES-länderna diskriminerande, då den endast beaktar de norska kreditinstitutens O-SII-buffertkrav vid fastställandet av systemriskbuffertkravet. Således anser bolaget att Norges systemriskbuffertkrav fortfarande är överlappande med Nordea Bank Abp:s O-SII-buffertkrav och förutsätter att Norges krav tillämpas endast delvis i Finland. Kopplingarna har också stor vikt vid fastställandet av O-SII-buffertkraven, och denna faktor har fortfarande använts som grund för Norges systemriskbuffertkrav. Nordea Bank Abp anser också att kopplingarna inom kreditinstitutssektorn fortfarande utgör en grund för Norges systemriskbuffertkrav. Hänvisningen till gränsöverskridande funktioner i notifikationen visar enligt Nordea Bank Abp:s uppfattning också att kraven är överlappande, eftersom den motsvarar kriterierna för fastställandet av O-SII-buffertkravet.

Som en ny grund för Norges systemriskbuffertkrav är kreditinstitutens fordringar hos kunder som är exponerade för klimatförändringen, även om denna grund inte är primär. Enligt Nordea Bank Abp är det inte möjligt att kvantitativt bedöma de primära och andra grundens viktning. Av den orsaken borde Finansinspektionen inte låta bli att beakta överlappande krav.

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

Nordea Bank Abp anser också att det finns inkonsekvenser i notifikationstexten vad gäller antalet skuldebrev med säkerhet i form av fastigheter relaterade till kopplingar. Sammantaget konstaterar Nordea Bank Abp att det genom att ändra grunderna och deras viktning inte är möjligt att eliminera gällande överlappningar mellan kraven, även med beaktande att den norska systembuffertkravet fortfarande är 4,5 %.

Enligt Nordea Bank Abp konstateras det i kreditinstitutsdirektivet, kreditinstitutslagen samt i ESRB:s rekommendationer att tillämpandet av en annan EES-stats systemriskbuffertkrav är en frivillig åtgärd. Enligt bolaget har Finansinspektionen fel då den i sitt hörandebrev konstaterar att ESRB förutsätter att kravet tillämpas fullt ut. Nordea Bank Abp förutsätter att Finansinspektionen gör en självständig analys som är oberoende av ESRB om systemriskernas nivå på Norges finansmarknad och publicerar den som en del av detta beslut om tillämpande.

Nordea Bank Abp ifrågasätter även justering av nivån på Norges krav. Det stresstest som använts i kvantifieringen av kravet beaktar enligt bolaget inte Nordea Bank Abp:s filial eller dess dotterbolag. På Nordea Bank Abp tillämpas även högre minimibelopp för riskvikter och banken har även en avvikande verksamhetsstruktur från de norska kreditinstituten. Enligt bolaget grundar sig därtill Finlands nationella systemriskbuffertkrav på ett nordiskt stresstest som även omfattar Nordea Bank Abp:s funktioner och fordringar i Norge.

Då det gäller klimatriskerna konstaterar Nordea Bank Abp att grunderna för Norges krav överlappar med den gemensamma baktillsynsmekanismens tillsynsförväntningar på kreditriskhantering och hantering av klimatrisker. Finansdepartementets mål att inkludera klimatriskerna som en del av systemrisken är enligt bolaget inte ändamålsenligt och kan inte motiveras med stöd av kreditinstitutsdirektivet då man beaktar de mikrotillsynsåtgärder och krav som riktas mot dem. Eftersom Finansinspektionens beslut om att tillämpa Norges krav endast gäller Nordea Bank Abp, borde klimatriskerna ses över ur ett mikro- och inte ur ett makrotillsynsperspektiv.

Nordea Bank Abp påpekar också att tillämpandet av Norges krav till fullo har konsekvenser för bankens konkurrenskraft samt för jämlika verksamhetsförutsättningar på marknaden. Enligt Nordea Bank Abp skulle tillämpandet av kraven till fullo leda till att bolagets kapitalkrav skulle vara högre än hos dess norska konkurrenter. Tillämpandet av kravet skulle även inverka på bolagets förmåga att betjäna sina kunder i Finland. Enligt bolaget har Finansinspektionen inte heller framfört någon beräkning av det eventuella beslutets kostnader för ekonomin och för Finlands kreditinstitutssektor. Nordea Bank Abp kräver att Finansinspektionen i samarbete med ECB och andra myndigheter utreder konsekvenserna av Norges krav på de jämlika verksamhetsförutsättningarna på marknaden.

26.6.2025

FIVA/2025/414

Offentligt

Finansinspektionens kommentarer till svaren på hörandet – I anslutning till framlagda faktorer konstaterar Finansinspektionen att den anser att överlappningen mellan Norges systemriskbuffertkrav och andra buffertkrav som ska tillämpas på Nordea Bank Abp är marginell på det sätt som beskrivs i beslutet ovan. Tillämpandet av Norges systemriskbuffertkrav är en makrotillsynsåtgärd som gäller Finlands kreditinstitutssektor som helhet.

Enligt Finansinspektionen finns det i någon mån regionala skillnader i nivå på makrotillsynsbuffertkraven i Europa, vilka förklaras av avvikelser i tillsynsmyndigheternas riskbedömningar och i de metoder som tillämpats vid fastställandet av buffertkravet i olika medlemsstater. De nordiska ekonomierna och deras finansiella system är på många sätt kopplade till varandra och de finansiella systemen innehåller även likadana strukturella sårbarheter. På grund av det ska buffertkraven i första hand jämföras i förhållande till de andra nordiska kreditinstituten. Enligt Finansinspektionen är överlappningen av de risker som täcks med de O-SII-buffertkrav som tillämpas i Finland och Norges systemriskbuffertkrav också marginell på det sätt som beskrivs i beslutet ovan. Vid bedömningen av hur Norges krav förhåller sig till Finlands systembuffertkrav ska endast det högre kravet tillämpas, varvid det inte finns några överlappningar.

Finansinspektionen anser också att konstaterandet i notifikationen om att endast de tidigare fastställda nationella O-SII-buffertkraven beaktats när Norges krav fastställdes, av de orsaker som framgår av beslutet, inte heller inverkar på Finansinspektionens uppfattning om att en eventuell överlappning mellan Norges krav och Finlands O-SII-buffertkrav skulle vara större än marginell. Vikten av hänvisningen som gäller kopplingar, koncentration och gränsöverskridande funktioner inom Norges kreditinstitutssektor vid fastställandet av Norges krav har enligt Finansinspektionen liten betydelse och vikten mellan olika grunder i notifikationen är jämförbara.

Nordea Bank Abp föreslår även att ESRB:s rekommendation som gäller Norges krav inte skulle förutsätta att EES-staterna tillämpar kravet fullt ut. Till detta konstaterar Finansinspektionen att ESRB i sin bedömning 2024 av hur dess rekommendationer efterlevs gjorde Finansinspektionen uppmärksam på att det tidigare norska systemriskbuffertkravet ska tillämpas fullt ut och inte delvis. Vad gäller Nordea Bank Abp:s krav på att Finansinspektionen ska göra en självständig bedömning av systemriskerna på den norska marknaden, anser Finansinspektionen att de norska myndigheterna har den bästa kännedomen om marknaden och att bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet och Finlands lag om tillämpandet av kravet i ett annat EES-land inte förutsätter detta.

Nordea Bank Abp:s påstående om att det stresstest som använts för justering av det norska kravets nivå inte inkluderar Nordea Bank Abp:s filial eller dess dotterbolag bör i sig beaktas. Vid översynen av den tillämpade metodologin anser Finansinspektionen att Nordea Bank Abp:s observation högst

skulle ha haft en marginell inverkan på testresultaten. Kreditinstitutens exponeringar för kunder som är sårbara för de omställningsrisker som klimatförändringen medför, vilka anges som en ny grund för ställande av det norska systemriskbuffertkravet, orsakar enligt Finansinspektionen inte någon överlappning med grunderna för ställande av de finländska kreditinstitutens O-SII-krav eller med andra kvantifierbara makrotillsynskrav. Finansinspektionen har även utrett att tillämpningen av Norges krav endast har ringa negativa effekter för den inre marknadens störningsfria funktion.